KOLEKCJA PAŃSTWA CLAASZENÓW

Ernst Ausgust Claaszen kolekcjonował w swoim domu obrazy, stare meble i ceramikę. Szczególnie dumny był z kolekcji fajansu pochodzącego z miasta Delft w Holandii – były to między innymi wazony, talerze, a nawet kafelki zdobiące stoliki. Ozdobnych talerzy z Delft nie używano do jedzenia, tylko wieszano na ścianach. W jadalni uwagę zwracał zawieszony pod sufitem model żaglowca, który można zobaczyć w muzeum do dziś.

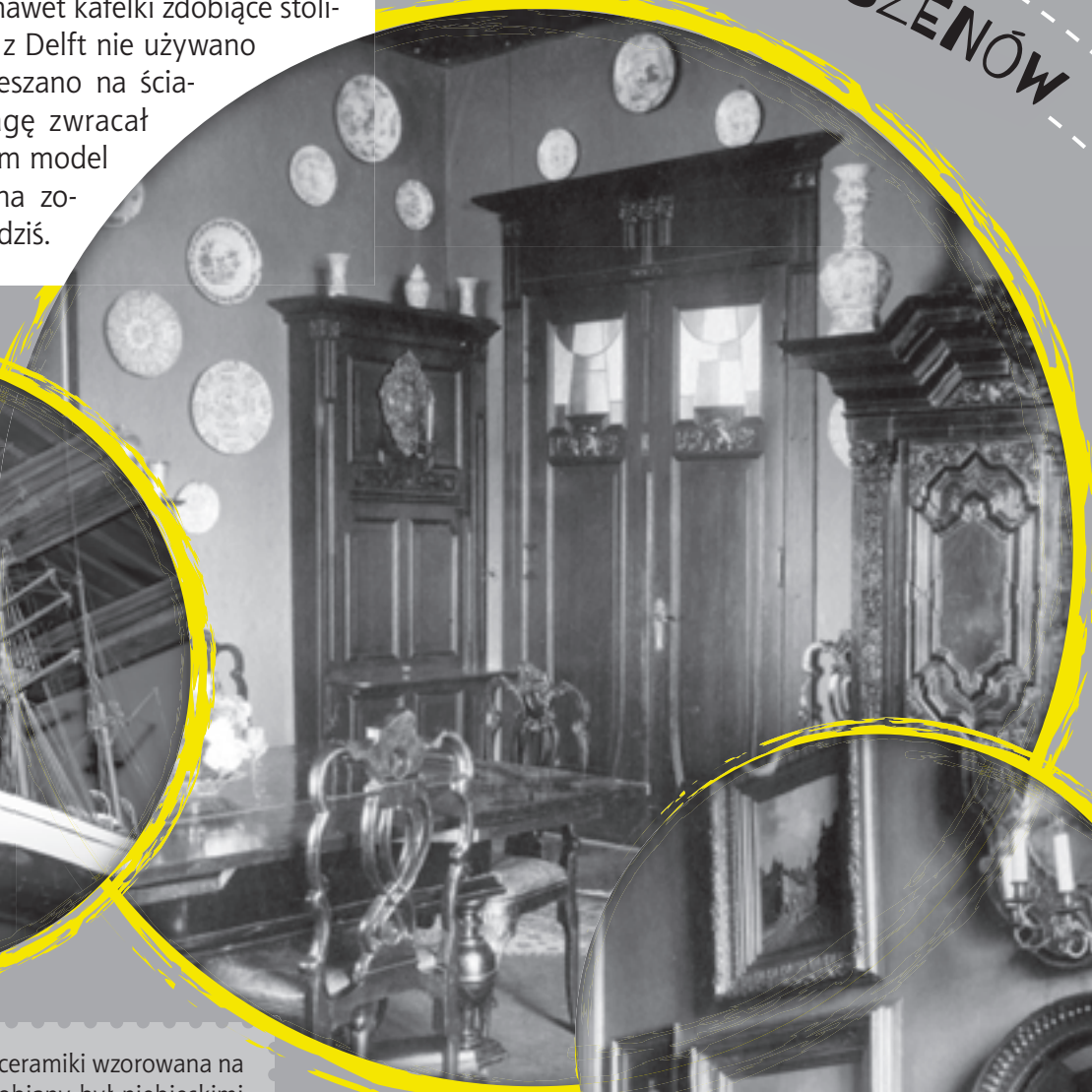

Fajans z Delft to odmiana ceramiki wzorowana na porcelanie chińskiej. Ozdobiany był niebieskimi dekoracjami malowanymi ręcznie na białym tle. Były to przedstawienia widoków dalekich krain, wiatraków, kwiatów, smoków, ptaków i zwierząt.

NARYSUJ NA ŚCIANACH SWOJĄ KOLEKCJĘ OBRAZÓW I TALERZY.

TAJEMNICZE DEKORACJE Z DREWNA

Zdjęcia przedstawiają zdobienia drzwi domu Claaszenów. Takie nietypowe płaskorzeźby wykonywano na specjalne zamówienie. Każde z drzwi są inne. Znajdziesz na nich przedstawienia twarzy, ornamenty roślinne (na przykład liść kasztanowca) i zwierzęce. Czy uda Ci się znaleźć drzwi ozdobione motywem ula i pszczół?

Elementy drewniane, takie jak drzwi, okiennice, framugi okien, schody, balustrady, belki, parkiety, nazywa się stolarką. Zgadnij, dlaczego?

DORYSUJ BRAKUJĄCE POŁOWY DEKORACJI
TAK, ABY OBRAZKI BYŁY SYMETRYCZNE.

BUDUAR – MIEJSCE ODPOCZYNKU PANI DOMU

Niewielki pokój, zwany buduarem, należał do pani domu. To tutaj odpoczywała, czytała i przyjmowała osobistych gości. W buduarze stała kanapa przykryta dywanem, stolik, a w rogu pomieszczenia sekretarzyk. Znajdował się tam również zegar szafkowy. W pokoju wisiał blakier – specjalny świecznik z przylegającą do ściany błyszczącą jak lustro tarczą, która mocno odbijała światło. Obok znajdowały się sferyczne lustro oraz obrazy.

Zegar szafkowy – specjalny rodzaj zegara z wahadłem, które jest schowane w obudowie w kształcie szafy. Wielkość szafy zegara zależy od długości wahadła. Zegary z długim wahadłem stawiano na podłodze.

ROZSZYFRUJ LIST WYKREŚLAJĄC CO DRUGĄ LITERĘ.
CZY WIESZ DO CZEGO SŁUŻĄ PRZEDMIOTY
LEŻĄCE OBOK LISTU?

STYLOWE MEBLE W DOMU CLAASZENÓW

Ernst August Claaszen, pierwszy właściciel willi, kolekcjonował między innymi stare meble. Szczególnie cenna była pochodząca z osiemnastowiecznej Anglii chłodziarka do wina. Nie był to jednak jedyny angielski mebel w domu. Krzesła również pochodziły z tego kraju. Wykonano je w stylu chippendale. Były to wyjątkowo wygodne krzesła, o szerokich siedziskach z ażurowymi oparciami. Jeśli przyjrzysz się im dokładnie, zauważysz podobieństwo do spłaszczonych wstęg i taśm.

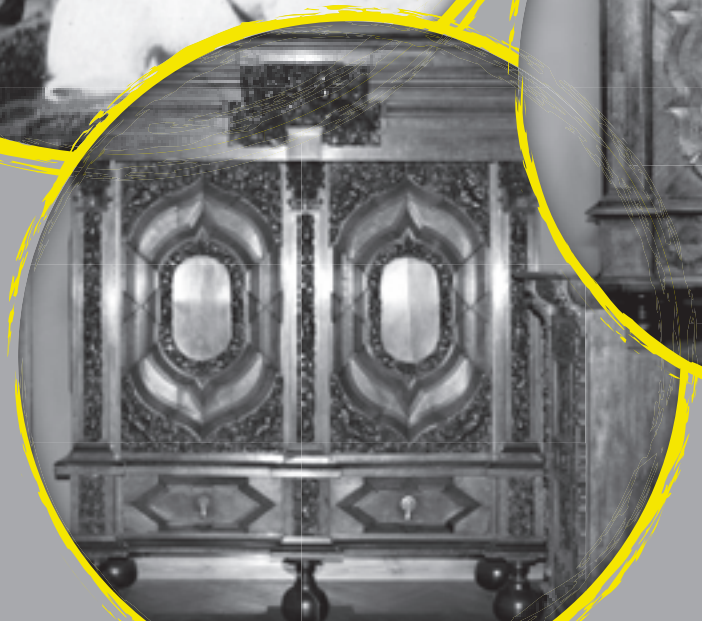

W domu Claaszenów stały również wielkie meble gdańskie. Czy wiesz, że szafy gdańskie składa się bez użycia śrub i gwoździ?

ZAPROJEKTUJ ZDOBIENIA STAREJ SZAFY.

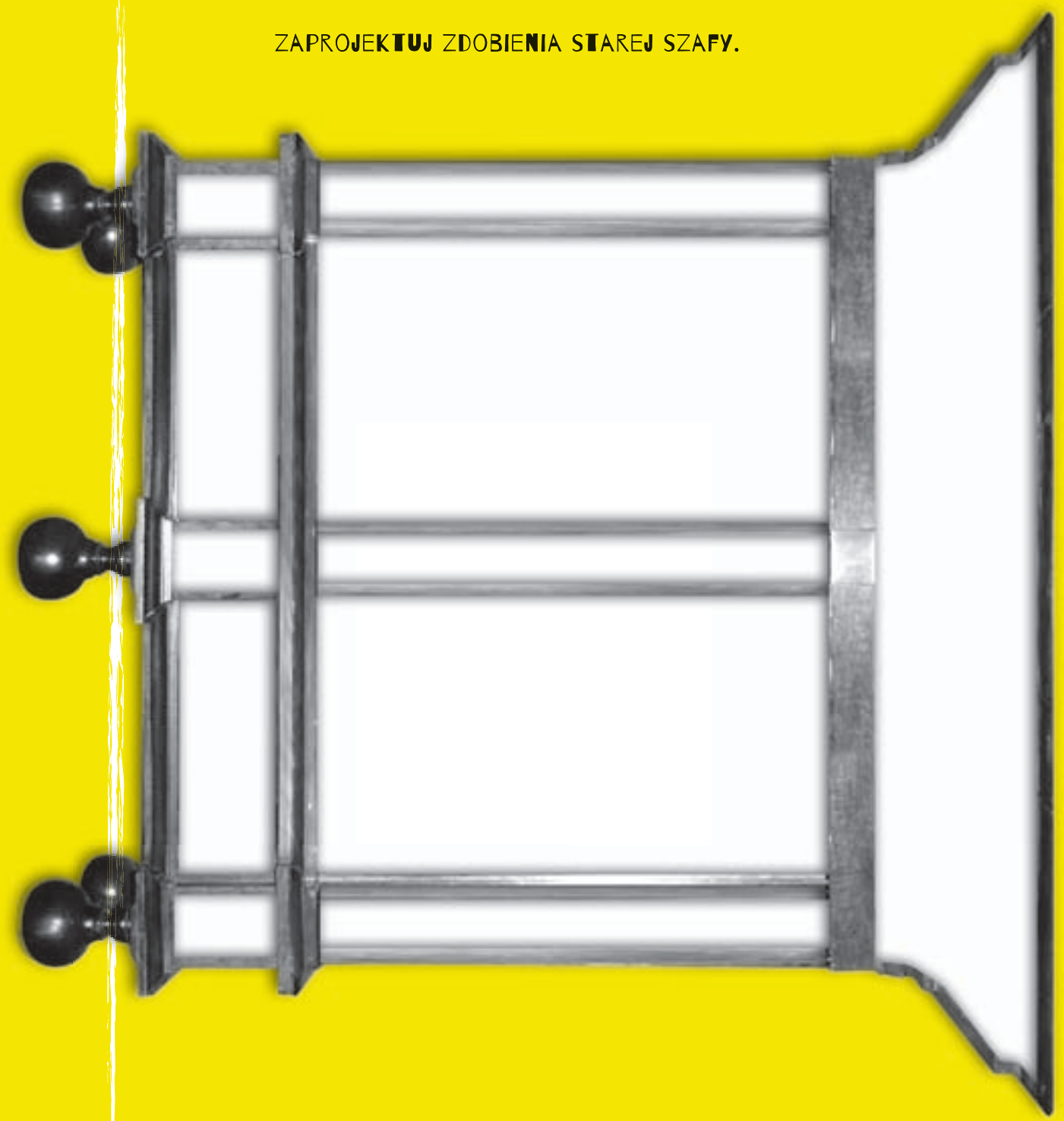

SYPIALNIA DZIEWCZĄT

Czy zastanawiałeś się kiedyś, jak wyglądał pokój dziewczynki ponad 100 lat temu? Jakie meble tam stały? Jaki był kolor ścian? Odpowiedź na dwa ostatnie pytanie jest prosta – zarówno ściany, jak i wszystkie sprzęty: łóżko, biurko, komoda i fotele były białe. Taki wystrój pokoju dla młodej panienki wybrali rodzice. Trochę koloru do wnętrza wnosiły dywany z dalekich krajów i powieszone na ścianach obrazki oraz fotografie.

W sypialni Ruth znajdowało się również biurko zwane sekretarzykiem. Jest to wyjątkowy mebel, pełen przegródek, skrytek i szufladek, ze składanym blatem. Sekretarzyk można zamknąć na kluczyk, aby ukryć w nim swoje tajemnice.

1

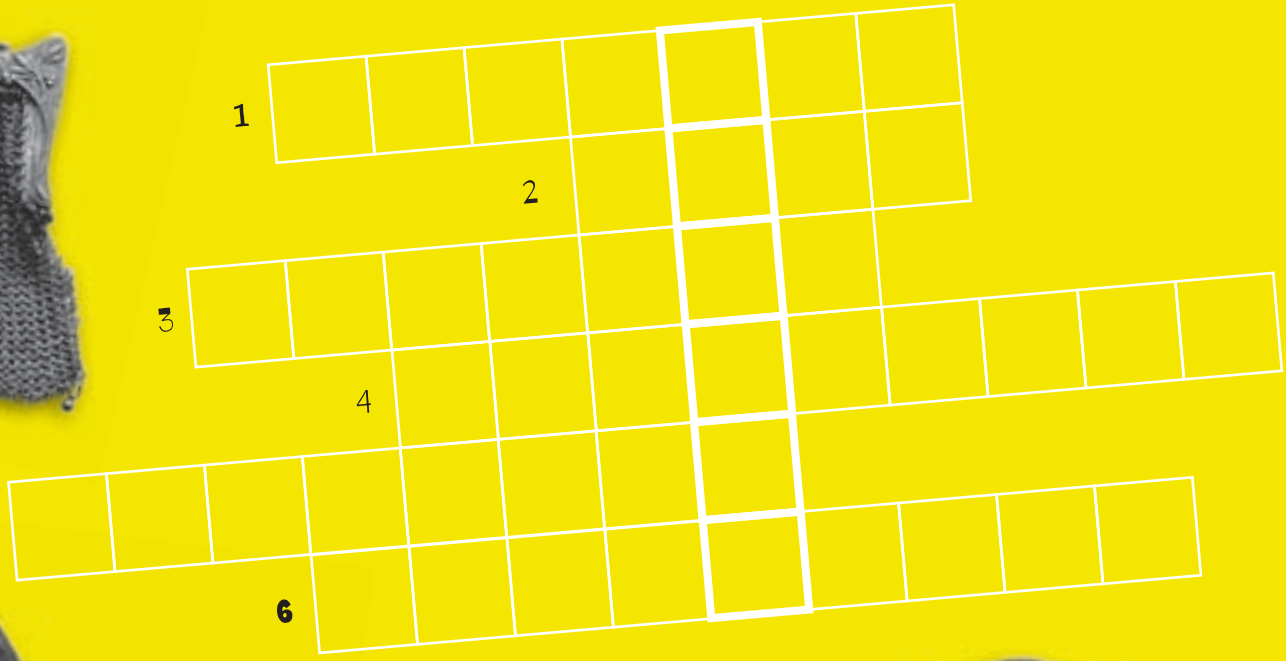

3

6

4

2

5

ROZWIĄŻ KRZYŻÓWKĘ A DOWIESZ SIĘ JAK NAZYWANO ELEGANCKI POKÓJ PANI DOMU.

ZABAWY MAŁEJ RUTH

Ulubionym miejscem zabaw Ruth był ogród. To tam bawiła się porcelanowymi lalkami, które dostała w prezencie od ojca. Lalki z porcelany były bardzo drogie i większość dzieci mogła o nich jedynie pomarzyć. Stroje dla lalek były szyte według żurnali z wykrojami. Do ulubionych zabawek dzieci należały również drewniane klocki, autka, pluszowe misie, ołowiane żołnierzyki oraz... puzzle, które wynaleziono ponad 250 lat temu. Nieodłącznym towarzyszem wszystkich przygód Ruth był buldog francuski o imieniu Bulle.

W willi Claaszena czeka na dzieci specjalny pokój zwany Sopociarnią. Można się w nim pobawić zabawkami z dawnych czasów, posłuchac radia z zielonym oczkiem, pobujać na pluszowym osiołku i poprowadzić sklep z prawdziwą kasą.

ZAPROWADŹ AUTO DO GARAŻU.

ZIMA W DAWNYM SOPOCIE

W dawnych czasach zimy były bardziej srogie niż dzisiaj. Willa Claaszenów, znajdująca się tuż przy plaży, była szczególnie narażona na zniszczenia podczas sztormów. Nie przeszkadzało to sopocianom cieszyć się urokami zimy – uprawiano saneczkarstwo, narciarstwo i łyżwiarstwo. Pierwszy tor saneczkowy wybudowano w Sopocie już ponad 110 lat temu. Organizowano również bale karnawałowe. Podobnie jak dzisiaj, dzieci przebierały się za postaci z bajek. Strojów nie kupowano w sklepach, lecz wykonywano je samodzielnie.

Od lat ulubionym miejscem saneczkarzy oraz narciarzy w Sopocie jest Łysa Góra. To tutaj organizowano zawody sportowe, zjazdy przy świetle księżyca i festyny saneczkowe.

PEWNEGO ZIMOWEGO DNIA W OGRODZIE CLAASZENÓW ZGUBIŁ SIĘ WRÓBELEK. KTÓRY ŚLAD ZAPROWADZI GO DO KARMNIKA? NARYSUJ W KARMNIKU ZIARENKA I WIĘCEJ PTASZKÓW.

RODZINA CLAASZENÓW NA PLAŻY

Nazwa parasol pochodzi od włoskich słów *para sole*, czyli „przeciw słońcu". Z kolei jako nazwy przedmiotu chroniącego przed deszczem używano dawniej słowa parapluj (z języka francuskiego: *parapluie* – przeciw deszczowi).

Willa Claaszenów leży tak blisko morza, że jej mieszkańcy często korzystali z uroków plaży. Dawne stroje plażowe były inne niż dzisiejsze. Panowie nosili czarne lub granatowe spodenki połączone z koszulką. Nie przebierano się na plaży, tylko w łazienkach – specjalnych przebieralniach wybudowanych po obu stronach molo. Nie do pomyślenia było pojawienie się na plaży w niekompletnych stroju. Panie chroniły się przed słońcem pod parasolkami i w wiklinowych koszach rozstawionych na plaży.

POŁĄCZ W PARY BABKI Z PIASKU Z FOREMKAMI, Z KTÓRYCH POWSTAŁY.

STROJE W CZASACH CLAASZENÓW

Dobór ubioru stosownie do okazji był niezwykle istotny i świadczył o dobrym wychowaniu. Inaczej ubierano się na śniadanie, spacer, popołudniową herbatę, kolację czy do teatru. Ważnym uzupełnieniem stroju było nakrycie głowy. Panowie nosili cylindry, meloniki, cyklistówki lub kaszkiety. Panie zakładały duże kapelusze o szerokich rondach, nierzadko ozdobione piórami lub kokardami. Chłopcy często nosili marynarskie mundurki, a dziewczynkom wpinano we włosy kokardy.

Uzupełnieniem stroju damskiego była starannie dobrana fryzura ułożona z długich pasm. Włosy układano w pukle i fale za pomocą specjalnego żelazka oraz rurek grzanych na ogniu. Do skomplikowanych fryzur dopinano treski i warkocze, podpinane rogowymi i metalowymi szpilkami oraz grzebieniami z kości słoniowej, srebra, szylkretu lub rogu.

ZAPROJEKTUJ STROJE DLA RUTH I JEJ RODZICÓW.